

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

Bruselj, 18.6.2007
COM(2007) 328 konč.

POROČILO KOMISIJE SVETU

**ki temelji na členu 9 Okvirnega sklepa Sveta 2003/568/PNZ z dne 22. julija 2003 o boju
proti korupciji v zasebnem sektorju**

{SEC(2007) 808}

POROČILO KOMISIJE SVETU

ki temelji na členu 9 Okvirnega sklepa Sveta 2003/568/PNZ z dne 22. julija 2003 o boju proti korupciji v zasebnem sektorju

1. UVOD

Svet¹ je 22. julija 2003 v skladu z naslovom VI Pogodbe o Evropski uniji sprejel Okvirni sklep 2003/568/PNZ o boju proti korupciji v zasebnem sektorju². Kot je navedeno v odstavku 10 preambule, je njegov cilj:

„...zagotoviti, da sta tako aktivna kot pasivna korupcija v zasebnem sektorju kaznivi dejanji v vseh državah članicah, da so tudi pravne osebe odgovorne za takšna kazniva dejanja in da so zanje predpisane učinkovite, sorazmerne in odvračilne kazni.“

Bistvo Okvirnega sklepa je, da države članice³ kot kaznivo dejanje obravnavajo dve vrsti ravnanja, ki ju lahko povzamemo, kot je navedeno v nadaljnjem besedilu (člen 2 Okvirnega sklepa):

- obljubljeni, ponujati ali dajati podkupnino osebi v zasebnem sektorju z namenom, da bi ta oseba nekaj storila oziroma da nečesa ne bi storila in bi s tem kršila svoje dolžnosti;
- med delom v zasebnem sektorju zahtevati ali sprejemati podkupnino, ali obljube o podkupnini, z namenom storiti nekaj ali nečesa ne storiti in s tem kršiti svoje dolžnosti.

Komisija meni, da je odpravljanje korupcije, kjer koli se pojavi, bistvenega pomena. Korupcija v zasebnem sektorju neposredno vpliva na konkurenčnost in gospodarski razvoj. Z odpravljanjem korupcije v zasebnem sektorju bodo države članice okrepile notranji trg in svoja gospodarstva. Poleg tega bodo ti ukrepi pozitivno vplivali na odnose z zunanjimi trgovinskimi partnerji Evropske skupnosti.

Razvoj instrumentov

Preprečevanje korupcije in boj proti njej je že dolgo prednostna naloga ES. Evropska skupnost je od leta 1995 dalje, pred sprejetjem Skupnega ukrepa o korupciji v zasebnem sektorju, sprejela številne pravne instrumente v zvezi s korupcijo. Predhodni instrumenti so:

- Konvencija o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti iz leta 1995 in z njo povezani protokoli⁴

---

¹ 2524. seja Sveta Evropske unije (Kmetijstvo in ribištvo), ki je bila 22. julija 2003 v Bruslju.

² UL L 192, 31.7.2003, str. 54.

³ V Poročilu izraz „države članice“ pomeni EU-25; Romunija in Bolgarija bosta pozvani, da sodelujeta pri pripravi morebitnih nadaljnjih poročil.

⁴ UL C 316, 27.11.1995, str. 3.

– Konvencija o boju proti korupciji uradnikov Evropskih skupnosti ali uradnikov držav članic Evropske unije iz leta 1997⁵

Nato se je pozornost preusmerila na zasebni sektor in oblikovan je bil Skupni ukrep o korupciji v zasebnem sektorju (Skupni ukrep 98/742/PNZ z dne 22. decembra 1998)⁶. Ta skupni ukrep je bil prvi korak v obravnavi vpliva korupcije na notranji trg in mednarodno trgovino. Od držav članic je bilo zahtevano, da:

– tako aktivno kot pasivno korupcijo v zasebnem sektorju obravnavajo kot kaznivo dejanje, vsaj v primerih, ko to ravnanje povzroči izkrivljanje konkurence pri oddaji naročil

– vzpostavijo odgovornost pravnih oseb za aktivno korupcijo.

Instrumenti v zvezi s korupcijo drugih organov v zasebnem sektorju

Treba je upoštevati, da je v poznih 90. Svet Evrope razvil vrsto ukrepov in instrumentov za odpravljanje različnih oblik korupcije, med drugim Kazenskopravno konvencijo proti korupciji⁷. Konvencija vključuje člena v zvezi s korupcijo v zasebnem sektorju (aktivno podkupovanje – člen 7 in pasivno podkupovanje – člen 8). Navedena člena sta širša od pristopa Skupnega ukrepa in posledično Okvirnega sklepa, saj ne določata nobenih prepovedi ravnanja, ki vsebuje izkrivljanje konkurence. Konvencija vključuje tudi določbo o skupni odgovornosti (člen 18), ki ima ožji pomen kot določba v zvezi s tem v Okvirnem sklepu, saj ne zajema pasivnega podkupovanja. Čeprav tako Okvirni sklep in kot Konvencija določata, da izraz „pravna oseba“ temelji na opredelitvi tega izraza v veljavni nacionalni zakonodaji, bi bil lahko v Okvirnem sklepu ta okvir širši, ker posebej razširja obseg kaznivih dejanj pasivne in aktivne korupcije na poslovne dejavnosti profitnih in neprofitnih podjetij.

Do danes so Kazenskopravno konvencijo proti korupciji, ki jo je sprejel Svet Evrope, podpisale vse, ratificiralo pa jo je le 19 držav članic⁸. Nekatere države so, kot to dovoljuje postopek ratifikacije, glede enega ali več omenjenih členov izrazile pridržke⁹. Čeprav je bil v obseg v drugega kroga ocenjevanja (2003–2005), ki je bil izveden s pomočjo mehanizma GRECO Sveta Evrope, vključen člen 18 o skupni odgovornosti, pa ni obravnaval členov 7 in 8 o korupciji v zasebnem sektorju. V skladu s tem se to poročilo ne sklicuje na ocene Sveta Evrope.

Tudi Združeni narodi so obravnavali korupcijo v zasebnem sektorju. Člen 12 Konvencije ZN proti korupciji (UNCAC) iz leta 2003 od držav pogodbenic ne zahteva, da bi morale korupcijo v zasebnem sektorju obravnavati kot kaznivo dejanje. Njeno področje uporabe je v prvi vrsti omejeno na spodbujanje držav pogodbenic, da sprejmejo ukrepe za preprečevanje korupcije v zasebnem sektorju, poostrijo računovodske in revizijske standarde, spodbujajo preglednost ter vzpostavijo civilne, upravne ali kazenske sankcije za njihovo neupoštevanje.

---

⁵ UL C 195, 25.6.1997, str. 1.

⁶ Skupni ukrep o korupciji v zasebnem sektorju (98/742/PNZ) z dne 22. decembra 1998, ki ga je na podlagi člena K.3 Pogodbe o Evropski uniji sprejel Svet, UL L 358, 31.12.1998, str. 2–4.

⁷ Kazenskopravna konvencija proti korupciji (ETS št. 173, Strasbourg 27.1.1999)
<http://conventions.coe.int/Treaty>

⁸ Izjeme so Avstrija, Francija, Grčija, Italija, Nemčija in Španija.

⁹ Belgija, Češka republika, Poljska – člena 7 in 8; Združeno kraljestvo – člen 7; Madžarska – člen 8.

Pobuda Danske

Julija 2002 je Danska predstavila pobudo za okvirni sklep¹⁰, s sprejetjem katerega bi Skupni ukrep nehal veljati.

S pobudo je bil vzpostavljen širši okvir od prejšnjega, saj izrecno omenja grožnjo, ki jo korupcija predstavlja za „pravno družbo“, kot tudi izkrivljanje „konkurence“ in oviranje „uravnoteženega gospodarskega razvoja“ (preambula, odstavek 7). Pobuda določa, da je cilj okvirnega sklepa:

„zlasti zagotoviti, da sta tako aktivna kot pasivna korupcija v zasebnem sektorju kaznivi dejanji v vseh državah članicah, da so tudi pravne osebe odgovorne za taka kazniva dejanja in da so zanje predpisane učinkovite, sorazmerne in odvračilne kazni.“ (preambula, odstavek 10).

Sprejetje Okvirnega sklepa

Kot je zapisano v zapisniku seje Sveta¹, na kateri je bil sklep sprejet, so tri države članice (Nemčija, Irska in Italija) v zapisnik vnesle svoje pripombe. Irska je navedla, da opredelitev „kršitve dolžnosti“ (člen 1), ki se nanaša na „nelojalno vedenje“, ne zajema „prijave nepravilnosti“. Nemčija je navedla, da se izraz „v okviru poslovne dejavnosti“ (člen 2(1)) lahko razlaga, kot bi šlo za sklicevanje na dejavnosti, povezane z nabavo blaga ali gospodarskih storitev. Nemčija in Italija sta obe izjavili, da bosta omejili veljavnost odstavka 2(1) na ravnanje, ki vključuje ali bi lahko vključevalo izkrivljanje konkurence v zvezi z nabavo blaga ali gospodarskih storitev (člen 2(3)).

2. NAMEN POROČILA IN METODA OCENJEVANJA

Okvirni sklepi Sveta države članice obvezujejo, da dosežejo predvidene rezultate, toda nacionalnim organom prepuščajo, da se same odločijo, kako bodo to dosegle. Okvirni sklepi nimajo neposrednega učinka.

Ker Komisija v okviru tretjega stebra nima nobenih pristojnosti za sprožitev postopka za ugotavljanje kršitev proti državi članici, se narava in namen tega poročila omejujeta na dejansko oceno uvedenih izvedbenih ukrepov.

Poročilo se osredotoča na člene od 1 do 7 (kjer je ustrezno, pa na kratko omenja tudi člen 10) in navaja izjave, ki so jih dale države članice v skladu s členoma 2 in 7. Ne obravnava členov 8, 9 in 11, saj te določbe ne zahtevajo izvajanja.

Merila za ocenjevanje, ki jih je Komisija uporabila za to poročilo, so splošna merila, sprejeta leta 2001¹¹ za ocenjevanje izvajanja okvirnih sklepov (praktična učinkovitost, jasnost, pravna varnost, uporaba v celoti in upoštevanje časovnih omejitev prenosa). Poleg tega so za ta okvirni sklep uporabljena tudi posebna merila, dodatne podrobnosti pa zagotavlja analiza posameznih členov v nadaljevanju.

---

¹⁰ Pobuda Kraljevine Danske za sprejetje Okvirnega sklepa Sveta o boju proti korupciji v zasebnem sektorju (2002/C 184/04).

¹¹ COM(2001) 771, 13.12.2001, točka 1.2.2.

Člen 9(1) Okvirnega sklepa določa, da morajo države članice sprejeti vse potrebne ukrepe, da se uskladijo z določbami tega okvirnega sklepa pred 22. julijem 2005. Člen 9(2) določa, da države članice do istega datuma pošljejo Generalnemu sekretariatu Sveta in Komisiji besedilo vseh določb, s katerimi v svojo zakonodajo prenašajo obveznosti, ki jim jih nalaga ta okvirni sklep.

Dve državi članici (NL in FI) sta odgovor skupaj z zakonodajo Komisiji predložili pred rokom. Pozneje je odgovorilo še 21 držav članic. Češka je predložila osnutek zakonodaje (razen členov 5 in 6), Grčija in Španija sta navedli, da zakonodajo pripravljata, a zaenkrat še nista predložili nobenega besedila. Ciper in Malta se do roka nista odzvala.

Precej držav članic je poslalo tudi nekakšen spremni dopis, v katerem so opozorile na svoje izjave, druge so izrabile priložnost za predložitev spremnega dopisa in preglednice skladnosti, v kateri so obrazložile splošen in poseben pristop, ki so ga izbrale v svoji zakonodaji, ter dodale ustrezne pravne vire. Kar zadeva obveznost predložitve besedila določb o prenosu, Danska ni predložila nobenega podpornega besedila za sicer zelo podrobno obrazložitev, pri več državah članicah pa je prišlo do delnih izpustitev. Te so natančneje navedene pri obravnavi zadevnih ukrepov.

Zato poročilo zajema analizo komentarjev glede prenosa in zakonodaje 20 držav članic ter nekaj pripomb o osnutku zakonodaje, ki ga je predložila Češka republika.

Člen 1 – Opredelitev pojmov

V zvezi s tem členom je odgovorilo malo držav članic, pa še te le delno. Nekatere druge so navedle, da je odgovor nanj nepotreben. Vendar Komisija meni, da bi bile informacije o uporabi teh opredelitev v nacionalni zakonodaji zelo koristne, saj bi nazorno pokazale, kako se ti pojmi uporabljajo v nacionalni zakonodaji. Zaradi pomanjkanja teh informacij Komisija ne more biti prepričana, da je bil Okvirni sklep pravilno prenesen, informacije v zvezi z opredelitvijo „pravne osebe“ so na primer bistvene za analizo prenosa člena 5.

Člen 2 – Aktivna in pasivna korupcija v zasebnem sektorju

Člen 2 je bistven člen okvirnega sklepa iz leta 2003. Poleg tega, da združuje opredelitvi in kaznivi dejanji v zvezi z aktivno in pasivno korupcijo, razširja obseg kaznivih dejanj onstran notranjega trga, razen če država članica poda izjavo, da bi to omejitev obdržala.

Člen 2 se je za večino od 20 držav članic izkazal za zelo problematičnega. Le dve državi članici (BE in UK) sta pravilno prenesli vse njegove sestavne dele. Z izjemo ene zahteve iz člena 2(1) je to uspelo tudi PT in IE. Čeprav bi lahko rekli, da so države članice do neke mere aktivno in pasivno korupcijo v zasebnem sektorju opredelile kot kaznivi dejanji, je veliko vprašanj, ki jih države članice niso ustrezno obravnavale. To je zelo zaskrbljujoče, saj izpuščeni elementi pomenijo, da bi se dalo zakonodajo lahko zaobiti. Države članice morajo nujno odpraviti te pomanjkljivosti.

Zahteva, da države članice kot **kaznivo dejanje** obravnavajo **tako aktivno kot pasivno korupcijo v zvezi s poslovnimi dejavnostmi v zasebnem sektorju**, je izražena v členu 2(1). Za lažjo analizo se je zakonodaja primerjala z okvirom 7 opisnih elementov iz člena 2(1)(a) (za aktivno korupcijo) in 2(1)(b) (za pasivno korupcijo). Ker je bila pri večini držav članic zakonodaja za obe zelo podobna, se naslednje opombe osredotočajo le na kazniva dejanja aktivne korupcije (člen 2(1)(a)).

– „obljublja, ponuja ali daje“

Enajst držav članic je zadostilo tej zahtevi, sedem (EE, HU, IT, NL, PL, PT, SK) jih je izpustilo „ponuja“, LU je izpustil „daje“, LV pa „obljublja“.

– „neposredno ali posredno“

Vseh 20 držav članic obravnava neposredno korupcijo. Vendar je 8 držav članic posrednike izpustilo (AT, DE, FI, IT, NL, PL, SE, SI) ali spremenilo bistvo kaznivega dejanja, tako da je namesto osebe, ki se poslužuje posrednika, za dejanje odgovoren posrednik (EE).

– „v kakršni koli vlogi upravlja ali dela“

Nekatere države članice izraza „upravlja“ (AT, DE, LV, SE) ali izraza „dela“ (IT, LU, LV, PL) ne obravnavajo v polnem obsegu, EE pa v zvezi s tem ni predložila informacij.

– „podjetje v zasebnem sektorju“

To je bilo jasno obravnavano pri 18 državah članicah, EE ni predložila informacij, LU pa ne opredelitve pojma „pravna oseba“.

– „katerokoli nedovoljeno korist“

Štirinajst držav članic je izpolnilo to zahtevo. Pet (DE, EE, FI, LT, NL) pa jih ne obravnava nematerialnih koristi. IE je navedla, da pripravlja zakonodajo v zvezi s tem.

– „zanjo ali za kogar koli drugega“

Medtem ko FR in EE nista predložila informacij o tej točki, 16 držav članic kot kaznivo dejanje obravnava dajanje itd. koristi zanjo ali za kogar koli drugega, IT in NL pa sta v svoji zakonodaji izpustili kogar koli drugega.

– „določeno dejanje izvedla ali ga ne bi izvedla, in bi s tem kršila svoje dolžnosti“

Trinajst držav članic je to zahtevo izpolnilo. Štiri države članice (HU, PL, SE, SI) niso vključile „ne bi izvedla“, medtem ko DE in LT nista vključili elementa „in bi s tem kršila svoje dolžnosti“. EE ni predložila informacij v zvezi s to točko.

Glede korupcije, v kateri so udeležena **neprofitna podjetja** (člen 2(2)), v veliko primerih ni bilo dovolj informacij, na osnovi katerih bi lahko izvedli analizo. Če so bile druge na voljo ustrezne informacije, tj. v zvezi s členom 5 o odgovornosti pravnih oseb, so bile, kadar je bilo to mogoče, uporabljene. Kljub temu razmere v 10 državah članicah (AT, FI, HU, IT, LT, LU, LV, PL, SE, SK) ostajajo nerazjasnjene.

Okvirni sklep določa, da država članica lahko omeji kazniva dejanja aktivne in pasivne korupcije na ravnanje, ki vsebuje izkrivljanje konkurence (člen 2(3)), toda zahteva, da v ta namen da izjavo. Člen 2(4) Okvirnega sklepa ne določa le, da je treba o takšni izjavi, ko je sprejeta, uradno obvestiti Svet, ampak veljavnost teh izjav omejuje na 5 let od 22. julija 2005, medtem ko člen 2(5) od Sveta zahteva, da pred iztekom tega roka pregleda, ali bi veljavnost izjave oziroma izjav lahko podaljšali. Če so države, uradno pri Svetu ali pisno skupaj z dokumentacijo o prenosu, vložile izjave (člen 2(3)), so se le-te upoštevale. Takšne izjave so vložile DE, IT in PL. O podaljšanju teh izjav mora Svet odločiti do 22. julija 2010 (člen 2(5)).

Izjavo je vložila tudi AT, z namenom uporabe določbe o izjemi iz člena 2(3) glede vseh vidikov člena 2, ki jih ni prenesla. Komisija meni, da pristop AT presega obseg veljavnosti člena 2(3) in AT poziva, naj ponovno razmisli o svoji zahtevi.

Člen 3 – Napeljevanje, pomoč in prikrivanje

Člen se osredotoča na sodelovanje pri korupciji z napeljevanjem, pomočjo in prikrivanjem. Ne obravnava poskusov kaznivih dejanj.

Splošna raven prenosa je bila zelo visoka – 18 držav članic (AT, BE, DK, EE, FI, DE, HU, IE, IT, LT, LU, LV, NL, PL, PT, SE, SK, SL) je izpolnilo zahteve člena 3, vključno z UK (razen Škotske).

Člen 4 – Kazni in druge sankcije

Poleg zahteve, izražene v členu 4(1), da morajo biti za kazniva dejanja določene „učinkovite, sorazmerne in odvračilne“ kazenske sankcije, člen 4(2) zahteva, da države članice za kazniva dejanja aktivne in pasivne korupcije predvidijo najnižjo zaporno kazen vsaj enega leta in najvišjo vsaj treh let, kakršno koli sklicevanje na določbo o drugih vrstah kazni za lažje primere aktivne ali pasivne korupcije pa je izpuščeno. Novost člena 4(3) je, da določa zahtevo, da države članice v skladu s svojimi ustavnimi pravili in načeli v določenih okoliščinah fizičnim osebam začasno prepovejo izvajanje določene ali njej podobne poslovne dejavnosti s podobnim položajem ali pristojnostmi.

Bilo je ugotovljeno, da je več držav članic v informacijah, ki so jih predložile v zvezi s členom 4(1), spregledalo kazni, predvidene v členu 3. Kjer je bilo možno, so bile te informacije vključene na podlagi tistih, predloženih v zvezi s členom 3.

Enajst držav članic (DK, EE, FI, DE, IE, IT, LT, LU, NL, PL, SE) je člen 4 preneslo v celoti.

Ugotovljeno je bilo tudi, da je najvišja zaporna kazen, ki jo predvideva AT, krajša od najnižje na lestvici, ki jo določa člen 4(2) Okvirnega sklepa.

Večina držav članic izpolnjuje obveznosti iz člena 4(3).

Člen 5 – Odgovornost pravnih oseb

Vprašanje odgovornosti pravnih oseb je za določene države članice še vedno sporno. Tri države članice (AT, IT in SK) ali zakonodaje v zvezi s tem še niso dokončale ali pa jo je parlament zavrnil (v primeru Slovaške republike) in zato niso ustrezno prenesle členov 5 in 6 Okvirnega sklepa. Irska pa pripravlja zakon, ki bo posebej obravnaval člen 5(2).

Le pet držav članic (LT, LU, NL, PL in SI) je v celoti preneslo člen 5. Člen 5(1) je preneslo 13 držav članic, pri prenosu člena 5(2) jih je bilo uspešnih malo manj (tj. 6 držav članic) in pri prenosu člena 5(3) 10 držav članic. Pri analizi je posebne težave povzročilo pomanjkanje informacij od držav članic, ki je bilo zlasti očitno v zvezi s členoma 5(2) in 5(3). Glede na to, da morajo, kot je bilo že omenjeno, tri države članice še sprejeti zakonodajo za prenos člena 5, je treba v prihodnjih poročilih ta člen še posebej natančno pregledati.

Člen 6 – Kazni za pravne osebe

Kot je že bilo omenjeno v zvezi s členom 5, tri države članice (AT, IT, SK) nimajo zakonodaje niti za prenos člena 5 niti 6. Luksemburg je navedel, da pripravlja zakonodajo, ki določila možnost glob za pravne osebe.

Ker člena 5 in 6 oba obravnavata pravne osebe, so težave in odstopanja v zvezi z zakonodajami držav članic oziroma informacijami, ki so jih predložile glede člena 5, vplivale na stopnjo prenosa člena 6. Pet držav članic (DK, LT, NL, PL in SI) je člen preneslo v celoti. Da bi se ocenil njihov položaj, mora več držav članic predložiti dodatne informacije.

Državi članici (BE, FI), ki sta višino kazni navedli le v svojih valutah pred uvedbo eura, sta pozvani, da za oceno posredujejo tudi višino kazni v eurih.

Člen 7 – Sodna pristojnost

Komisija sicer priznava, da so ukrepi v zvezi s sodno pristojnostjo stalen sestavni del okvirnih sklepov, vendar države članice opominja, naj bodo informacije, ki jih predložijo glede s tem povezanih členov, enako izčrpne kot za člene, ki obravnavajo posebna vprašanja. Zaradi razlik med odgovori držav članic v zvezi s tem členom bi Komisija na tej stopnji lahko pripravila le nepopolno sliko njegovega prenosa. Komisija države članice poziva, da pravočasno predložijo res zelo kakovostne informacije in tako olajšajo pripravo poznejših poročil.

Pomanjkanje informacij je prispevalo k nizki stopnji prenosa – v skladu z razpoložljivimi informacijami bi le za tri države članice (DK, DE, UK) lahko rekli, da so pravilno prenesle ta člen. Drugi dejavnik, ki je prispeval k temu, je pomanjkanje posebnih informacij v zvezi s kaznivimi dejanji, ki so se *delno* zgodila na ozemlju države članice (nanje se nanaša člen 7(1)(a)). Seveda je možno, da se v zakonodaji države članice predpostavlja, da sklicevanje na sodno pristojnost glede kaznivih dejanj, ki se zgodijo na njenem ozemlju, to vključujejo, a v analizi tega ne moremo predpostaviti brez izrecnega napotila v besedilu zakona ali opombi, ki ga spremlja. Nenazadnje se je izkazalo, da veliko držav članic v svoji zakonodaji ni obravnavalo možnosti iz člena 7(1)(c) o prevzemu sodne pristojnosti za kazniva dejanja, storjena v korist pravne osebe, ki ima sedež na ozemlju države članice, in so bodisi dale izjavo o odločitvi o nesodelovanju (*opting out*) ali v odgovoru niso predložile nobenih informacij.

Člen 10 – Ozemeljska veljavnost

V zvezi s členom 10 je Združeno kraljestvo navedlo, da Gibraltar „namerava ta ukrep prenesti v roku, ki ga za to predvideva zakonodaja“, a zaenkrat še ni predložil besedila sprejete zakonodaje.

Priprava zakonodaje – Češka republika

Češka republika je poslala spremni dopis in primerjalno preglednico, ki vključuje besedilo ustreznih delov osnutka njenega kazenskega zakonika. Komisijo je obvestila, da je z izjemo členov 5 in 6 osnutek zakonika združljiv z določbami Okvirnega sklepa. Vendar Komisije pozneje ni obvestila o napredku osnutka zakonodaje. Zaradi tega in ker je kazalo, da je besedilo še vedno na stopnji sprejemanja predlogov sprememb v okviru parlamentarnega postopka, lahko Komisija v zvezi s tem v Prilogi k temu poročilu da le splošne pripombe.

3. NASLEDNJI KORAKI V ZVEZI Z OKVIRNIM SKLEPOM

Komisija ob tej priložnosti opozarja na dve vprašanji, s katerimi se bo treba spoprijeti v naslednjih letih:

– **„Reformattage“ – Preoblikovanje**

Kot je navedeno v Sporočilu Komisije „o posledicah sodbe Sodišča z dne 13. septembra 2005“ (zadeva C-176/03 Komisija proti Svetu) (COM(2005) 583 konč./2 Bruselj, 24.11.2005), je Okvirni sklep Sveta o boju proti korupciji v zasebnem sektorju eden od instrumentov, na katerega ta sodba vpliva. Sodba navaja, da je pravno podlago Okvirnega sklepa Sveta treba spremeniti. Posledice za Okvirni sklep Sveta in pristop, ki ga bo treba sprejeti, se bosta obravnavala v kratkem.

– **Pregled člena 2, ki ga izvede Svet, kot to določa člen 2(5)**

V smislu člena 2(4) bodo izjave, ki jih države članice dajo v skladu s členom 2(3), 21. julija 2010 prenehale veljati. Do tega dne mora Svet v skladu s členom 2(5) pregledati člen 2 „pri čemer se preveri, ali je mogoče obnoviti izjave iz odstavka 3“. Štiri države članice (AT, DE, IT, PL) so dale izjave.

4. SKLEPNE UGOTOVITVE

Treba je upoštevati, da so okvirni sklepi¹² že po svoji naravi za države članice zavezujoči, kar zadeva rezultate, ki jih je treba doseči, nacionalni organi pa lahko izberejo obliko in način izvajanja. Okvirni sklepi nimajo neposrednega učinka. Ker Komisija v okviru tretjega stebra nima nobenih pristojnosti za sprožitev postopka za ugotavljanje kršitev proti državi članici, sta narava in namen tega poročila omejena na dejansko oceno ukrepov za prenos, ki jih je sprejelo 23 držav članic (dejansko dvajset iz zgoraj obrazloženih razlogov).

Zbirna preglednica, ki kaže obseg prenosa v dvajsetih državah članicah

I = nobenih/nezadostne informacije N = ni prenosa P = delen prenos T = prenos v celoti

DČ	Člen 1	Člen 2	Člen 3	Člen 4	Člen 5	Člen 6	Člen 7(1)
AT	I (PO) I (KD)	P	T	P	N	N	I
BE	T (PO) T (KD)	T	T	I	P	I	P
DE	I (PO) I (KD)	P	T	T	P	P	T

¹² Člen 34(2)(b) Pogodbe o Evropski uniji.

DK	T (PO) I (KD)	P	T	T	P	T	T
EE	T (PO) T (KD)	P	T	T	P	P	I
FI	T (PO) I (KD)	P	T	T	P	P	I
FR	I (PO) T (KD)	P	I	P	P	I	I
HU	T (PO) I (KD)	P	T	P	I	P	P
IE	T (PO) T (KD)	P	T	T	P	P	P
IT	I (PO) I (KD)	P	T	T	N	N	P
LT	T (PO) T (KD)	P	T	T	T	T	I
LU	I (PO) I (KD)	P	T	T	T	P	P
LV	I (PO) I (KD)	P	T	P	P	P	P
NL	I (PO) T (KD)	P	T	T	T	T	P
PL	T (PO) T (KD)	P	T	T	T	T	P
PT	T (PO) T (KD)	P	T	P	P	P	P
SE	I (PO) I (KD)	P	T	T	P	P	P

SK	I (PO) I (KD)	P	T	P	N	N	P
SI	T (PO) I (KD)	P	T	P	T	T	P
UK	T (PO) I (KD)	T	T (Anglija, Wales in Severna Irska) I (Škotska)	P	P	P	T
Prenosi skupaj	10 (PO) 8 (KD)	2	18	11	5	5	3

PO = pravna oseba; KD = kršitev dolžnosti

Sklepne opombe

Komisija je zelo zaskrbljena, ker je prenos tega okvirnega sklepa Sveta v državah članicah še vedno na začetni stopnji. Komisija opominja države članice na velik pomen, ko so ga dale boju proti korupciji v zasebnem sektorju¹³. Nadalje Komisija ugotavlja, da se ta velik pomen izraža tudi v Kazenskopravni konvenciji proti korupciji, ki jo je Svet Evrope sprejel leta 1999, in Konvenciji ZN proti korupciji iz leta 2003. Trdna in izčrpna zakonodaja na nacionalni ravni je temelj za učinkovito zaščito zasebnega sektorja pred to gospodarsko grožnjo.

Komisija poziva vse države članice, da proučijo to poročilo in ob tej priložnosti Komisiji in sekretariatu Sveta pošljejo vse nadaljnje ustrezne informacije, da bodo tako v celoti izpolnile svoje obveznosti iz člena 9 Okvirnega sklepa. Poleg tega Komisija spodbuja tiste države članice, ki so navedle, da pripravljajo ustrezno zakonodajo, naj te nacionalne ukrepe čim prej sprejmejo in besedila predložijo sekretariatu Sveta in Komisiji v analizo. To se zlasti nanaša na Grčijo in Španijo, ki sta leta 2005 navedli, da pripravljata osnutek zakonodaje, a pozneje nista predložili nadaljnjih informacij. Na koncu Komisija zaskrbljeno ugotavlja, da se v nasprotju s členom 9 dve državi članici doslej še nista odzvali (CY, MT), in ju opozarja, naj brez odlašanja sporočita vse podrobnosti o prenosu.

V priloženem delovnem dokumentu služb Komisije je podrobnejša analiza nacionalnih ukrepov držav članic, na kateri temelji analiza Komisije.

¹³ (odstavek 9 preambule Okvirnega sklepa)